27/04/2021

“Όλα εξαρτώνται απ’ αυτούς που ανάβουν ένα κεράκι”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος: «Μύθος η εκκλησιαστική περιουσία, όλα εξαρτώνται απ΄ τους ανθρώπους που ανάβουν ένα κεράκι» Ο Σεβασμιώτατος, εξομολογείται για πρώτη φορά τα συναισθήματά του για τον κορωνοϊό στο Σουρλίγκειο Γηροκομείο Καναλίων.

«Πόνεσα πάρα πολύ», είπε χαρακτηριστικά ο Μητροπολίτης Δημητριάδος για την περίπτωση του Σουρλίγκειου Γηροκομείου Καναλίων, στο οποίο εισχώρησε ο κορωνοϊός, με αποτέλεσμα να νοσηλευτούν πολλοί ηλικιωμένοι και κάποιοι από αυτούς, να χάσουν τη ζωή τους.

Σε μια συνέντευξη στη «ΜΑΓΝΗΣΙΑ» (24/4) και το «Ράδιο Ένα», για όλα τα τρέχοντα ζητήματα, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε για πρώτη φορά τα συναισθήματά του για την περιπέτεια του Σουρλίγκειου, μίλησε για την πανδημία και τις διδαχές της, υπογράμμισε πως η εκκλησία επλήγη οικονομικά από την

υγειονομική κρίση, μιας και χαρακτήρισε «μύθο» την εκκλησιαστική περιουσία, ενώ δεν δίστασε να μιλήσει και για την καινούργια του «αγάπη» στα social media, λέγοντας πως εκείνος δεν ακολουθεί, τον ακολουθούν όμως πολλοί νέοι.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΑ ΚΟΥΤΣΕΡΗ

Πρόσφατα είχατε μία όμορφη και ανθρώπινη συζήτηση με μαθητές, μέσα από την οποία σας «συναντήσαμε» και ως μαθητή, ενώ μάθαμε στοιχεία που ίσως δεν γνωρίζαμε αρκετοί. Τη χαρήκατε και εσείς όπως κατάλαβα αυτή τη συνέντευξη…

Ναι! Ομολογώ ότι ήταν μία έκπληξη. Τα ερωτήματά τους ήταν τέτοια που μου έφεραν τις μνήμες της παιδικής μου ηλικίας και ζωής και χάρηκα, διότι όλη η προσπάθειά τους ήταν εξαιρετική. Ομολογώ ότι κι εγώ με έκπληξη ξεφύλλισα αυτό το ένθετο στο «Βήμα του Βόλου» και πρέπει να συγχαρούμε και τους καθηγητές και τα παιδιά. Έκαναν εξαιρετική εργασία και νομίζω ότι πρόβαλλαν την πόλη μας και την περιοχή μας και μάλιστα μου έλεγαν άνθρωποι που ξέρουν πάρα πολύ καλά, ότι ακόμη και στην κυρίως εφημερίδα, τη μεγάλη – κανονική έκδοση, έγινε φανερό ότι ξεφύλλισαν περισσότερο το «Βήμα του Βόλου», παρά την υπόλοιπη εφημερίδα!

Έχετε όμως ιδιαίτερη αγάπη στα παιδιά, όπως και στην Παιδεία, κάτι που διακρίνεται αρκετές αναφορές σε συνεντεύξεις σας αλλά και στα κηρύγματά σας. Οι νέοι πώς βλέπετε, απ΄ την άλλη πλευρά, να προσεγγίζουν την Εκκλησία;

Οι νέοι είναι πάντοτε το δυσκολότερο και το καλύτερο κομμάτι μιας κοινωνίας κι αυτό έχει να κάνει και με την Εκκλησία. Η εκκοσμίκευση έχει εισχωρήσει πάρα πολύ στη ζωή των ανθρώπων. Παλαιότερα θα έλεγε κανείς ότι υπήρχαν πιο συνεκτικές προϋποθέσεις μέσα από την οικογένεια να αντιλαμβάνεται κανείς και να βιώνει το θρησκευτικό βίωμα και μάλιστα την ορθόδοξη παράδοση, έχει ατονήσει εν μέρει και αυτό. Από την άλλη, το σχολείο ήταν πολύ πιο στενά συνδεδεμένο και με την εκκλησιαστική ζωή. Παρόλα αυτά όμως, κι εδώ είναι το πολύ σημαντικό, η Εκκλησία δεν στερείται τους νέους … Και στους συνεργάτες μου πολλές φορές που μου θέτουν τα ερωτήματα, τους λέω, ότι και στη δική μου γενιά που είναι εδώ και 55 χρόνια, πάλι δεν ήμασταν πλειοψηφία τα παιδιά και οι νέοι που ήμασταν μέσα στην Εκκλησία. Υπήρχε πάντοτε όμως ο πυρήνας, όπως και ο Χριστός, με 12 μαθητές ξεκίνησε και μετά επεκτείνονται τα πράγματα. Ο Χριστός και η Εκκλησία έχει ένα Θεϊκό τρόπο να ελκύουν νεανικές ψυχές και δεν έχουμε πρόβλημα κλίσεων ιερατικών, ίσα ίσα θα έλεγα έχουμε ένα θέμα πού θα τακτοποιήσουμε πολλά παιδιά. Κι αυτά τα παιδιά μάλιστα που στην εποχή μας

αποφασίζουν να ενταχθούν στην Εκκλησία, το κάνουν με μια υπέρβαση με αυτή τη συνθήκη που ζούμε μέσα στην κοινωνία. Αυτό λοιπόν σημαίνει, ότι υπάρχει πάντοτε ένας αριθμός, ένα ποσοστό νέων ανθρώπων στην Εκκλησία. Δεν είναι μεγάλο αυτό το ποσοστό, όμως έτσι πορεύονται τα πράγματα, δεν θέλω να έχω παράπονο. Οι νέοι έχουνε μέσα τους πάντοτε το ερώτημα για την ύπαρξη του ανθρώπου, τα υπαρξιακά ερωτήματα, κι αν βρεθούν σε ένα κλίμα και αποκτήσουν κι έναν καλό πνευματικό, τότε νομίζω ότι διαπιστώνουν ότι η νοηματοδότηση της ζωής τους έχει να κάνει πολύ με τη συνάντηση με τον Χριστό και την Εκκλησία.

Πάντως και οι δικές σας κινήσεις είναι αλήθεια, σε αυτές που κάνετε και τεχνολογικά αναφέρομαι, μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, ώστε να είστε δίπλα στους νέους, δείχνει μία ιδιαίτερη προσέγγιση.

Ήταν κάτι που κι εγώ το έμαθα σιγά σιγά, θα έλεγα σχεδόν συμπτωματικά, παρόλο που ξέρετε ότι αγαπώ ερασιτεχνικά αυτό το χώρο, αλλά διαπίστωσα ότι υπάρχει ένα κοινωνικό δίκτυο που δεν έχει να κάνει με προσωπικά δεδομένα τόσο πολύ, απευθύνεται κυρίως σε νέους και λίγο πολύ το έχω μετατρέψει σε ιεραποστολή. Εγώ δεν ακολουθώ, μόνο με ακολουθούν. Έχω βάλει ένα τέτοιο μέτρο, άρα δεν μπαίνω στον πειρασμό ή στο ενδιαφέρον να ...ξανοιχτώ και να ακολουθώ, αλλά διαπιστώνω με χαρά ότι αυτά τα μικρά των 60'' μηνύματα, που έχουν και μία εικόνα και είναι σαν μικρά βίντεο, όντως, έχουν μία απήχηση ανάμεσα σε νεανικό πληθυσμό, που προέρχεται από πολλά μέρη της Ελλάδας αλλά και του εξωτερικού . Άρα, το να αξιοποιεί κάποιος τον τρόπο επικοινωνίας είναι σημαντικό. Εγώ το κάνω περισσότερο γιατί για μένα είναι και μία ψυχική ξεκούραση και μια ενασχόληση που μ' αρέσει από την άλλη όμως εάν βγαίνει και κάτι καλό, μακάρι.

Στο θέμα της πανδημίας, είστε αισιόδοξος με την εξέλιξη; Πιστεύετε ότι θα επανέλθουμε στους πρότερους ρυθμούς;

Όλους μας προβληματίζει η κατάσταση. Εγώ πιστεύω ότι εάν και εφόσον κάποια στιγμή απαλλαγούμε, βεβαίως σταδιακά κι έχοντας ακόμη μπροστά χρόνο, όλα θα επανέλθουν. Εμείς βλέπουμε τη δίψα των ανθρώπων, διαπιστώνουμε τη λαχτάρα που έχουν και μάλιστα θα έλεγα ότι πολλές φορές εκτιμούμε κι αυτό που μας λείπει και συμβαίνει συχνά στη ζωή μας. Έτσι λοιπόν, δεν φοβάμαι την επόμενη μέρα στην πλήρη πλέον απελευθέρωση από την πανδημία. Όμως, βαδίζουμε σταδιακά και Δόξα τω Θεώ έχουμε αποκτήσει όλοι μια σημαντική εμπειρία πλέον. Έχει φύγει η εποχή που λέγαμε μα εγώ δεν ξέρω κάποιον που να έχει αρρωστήσει. Τώρα ξέρουμε όλοι, πολλούς να έχουν αρρωστήσει. Τώρα ξέρουμε όλοι να λαμβάνουμε σωστά τα μέτρα, υπάρχουν μικρές εξαιρέσεις, που έχουν μία άποψη που είναι σχεδόν μη μετρήσιμη εξαίρεση. Και το Πάσχα φέτος, ευτυχώς για μας τους Ορθοδόξους είναι πιο αργά κι αυτό έχει διευκολύνει κι ελπίζοντας ότι και ο

καιρός που βελτιώνεται μέρα με την ημέρα θα καταστήσει ικανό να ανταποκριθούμε στις ανάγκες των ανθρώπων, όχι όπως παλαιά, σίγουρα όμως όχι όπως πέρυσι. Ψάχνουμε να βρούμε το μέτρο.

Άρα, λειτούργησε και παιδευτικά αυτή η κατάσταση για τους ανθρώπους; Δηλαδή, αναλογιστήκαμε, είδαμε, συγκρίναμε…

Εάν κατορθώσουμε να βγούμε σοφότεροι από αυτή την εμπειρία, που για μένα είναι μια εμπειρία που ο Θεός επιτρέπει, θα φανεί μετά το όφελος. Είναι μια εμπειρία που ίσως, θα πρέπει να την έχει η γενιά μας και αυτές που έρχονται μετά από μας, γιατί δεν ξέρουμε και τί μας περιμένει και στο μέλλον, άρα πρέπει να έχουμε προϋποθέσεις. Αποδεικνύεται ότι δεν γίναμε Θεοί, άρα και η τεχνολογία και η επιστήμη μάς χρειάζονται για να αντιμετωπίζουν αυτά που οι άνθρωποι αντιμετώπιζαν εδώ και αιώνες. Ελπίζω να είμαστε σοφότεροι, να έχουμε εκτιμήσει την αξία της ζωής, να μπορούμε να δούμε ότι και πέρα από την φυσική ζωή, υπάρχει και κάτι άλλο, γιατί οι άνθρωποι το βιώνουν τέτοιο καιρό, δηλαδή όταν κανείς νιώθει ότι από τη μια στιγμή στην άλλη αλλάζουν όλα, τότε φτάνουμε σε ένα σημείο να πούμε ότι μπορώ να ξεχωρίσω τα ουσιώδη από τα επουσιώδη, μπορώ να απευθυνθώ στους ανθρώπους που ξέχασα να τους πω ότι τους αγαπώ, μπορώ να απλώσω το χέρι μου εκεί που τώρα βέβαια δεν μπορώ να το δώσω, αλλά τουλάχιστον να κάνω την ψυχή μου να μιλήσει στον άλλο, όπως δεν μιλούσε μέχρι τώρα. Είναι πολύ σημαντικό, όταν βλέπεις τα πράγματα ότι μπορούν να αλλάξουν από τη μια στιγμή στην άλλη, αυτό που λένε οι Πατέρες μέσα στην Εκκλησία «μνήμη θανάτου» όχι για απελπισία, αλλά για να αξιολογεί κανείς την κάθε στιγμή που ο Θεός μας χαρίζει ως δώρο ζωής.

Τί κόστισε στην Εκκλησία αυτή η υγειονομική κρίση, όχι τα πρακτικά για τις Λειτουργίες και τον αριθμό των πιστών, αλλά για τα υπόλοιπα, για το έργο της;

Υπήρξε μία οικονομική καθίζηση εφ’ όλης της ύλης. Αν σκεφτεί κανείς ότι το Πάσχα αποτελούσε πάντα την πηγή που τροφοδοτούσε την ζωή της Εκκλησίας, διότι η Εκκλησία δεν πριμοδοτείται για το έργο της από κανένα. Οι ιερείς έχουν μόνο έναν μισθό. Όλο το άλλο έργο, στο οποίο όμως ζουν οικογένειες εκατοντάδες, χιλιάδες, είναι αυτοχρηματοδοτούμενο, δηλαδή εξαρτάται από τις εισφορές των πιστών. Είναι μύθος η εκκλησιαστική περιουσία. Όλα εξαρτώνται από τους ανθρώπους που ανάβουν ένα κεράκι και αφήνουν κάτι στην Εκκλησία με το οποίο λειτουργεί ο Ναός, η ενορία, η φιλανθρωπία, ολόκληρη η τοπική Εκκλησία κι από κει αρχίζουν όλα και επιμερίζονται. Υπήρξε όντως ένα θέμα. Συγκρατήσαμε τα πράγματα, σταματήσαμε έργα που ήταν σε εξέλιξη, Δόξα τω Θεώ, τουλάχιστον στην τοπική μας Εκκλησία δεν φτάσαμε να ναυαγήσουμε, αλλά σίγουρα τα

πράγματα αντιμετωπίζονται με δυσκολία ημέρα με την ημέρα. Ο εθελοντισμός δεν μπορεί να λειτουργήσει, όπως λειτουργούσε. Ήρθαν οι νέοι πολλές φορές να αντικαταστήσουν τις μητέρες τους, δίνουμε περισσότερο τρόφιμα και λιγότερο μαγειρεύουμε σε πολλές περιπτώσεις. Αυτό όμως για το οποίο ευχαριστώ όλους, γιατί είναι έργο όλων κι ακόμη και των θεσμών της τοπικής κοινωνίας, κατορθώσαμε τουλάχιστον στην περιοχή μας να μην έχουμε εγκαταλελειμμένο άνθρωπο, να μην είναι κανείς νηστικός, ελπίζω κανείς άστεγος, να μην στερηθεί τίποτα από το τραπέζι των σπιτιών, οι μαθητές να πηγαίνουν όταν χρειάζεται στα σχολεία κατά το δυνατόν χωρίς προβλήματα. Για την ώρα έχουμε κρατήσει αυτή τη συνοχή που είχαμε, εξάλλου την είχαμε σφυρηλατήσει όλη την περίοδο της οικονομικής κρίσεως.

Σε ανάλογη μοίρα εκτός από τα Σπίτια Γαλήνης είναι και το Σουρλίγκειο το οποίο διαπιστώνουμε ότι χρήζει βοήθειας…

Εκεί υποστήκαμε όντως μια μεγάλη εμπειρία, πολύ επώδυνη. Ειλικρινά πόνεσα πάρα πολύ. Δυστυχώς, δεν κατορθώσαμε, αλλά κανείς δεν μπορεί να ρίξει ευθύνη πουθενά, να κρατήσουμε τον ιό εκτός. Αυτός ο αόρατος εχθρός μπορεί να εισέλθει κάπου από τη μια στιγμή στην άλλη, χωρίς κανείς να ξέρει «πώς» και «γιατί». Καταβλήθηκε τεράστια προσπάθεια, πέρα από τον Πρωτοσύγκελο που έχει εκ μέρους μου τη μεγάλη ευθύνη, τόσο από τον Διευθυντή, όσο και από τα στελέχη του Γηροκομείου, όμως υπήρξε άψογη συνεργασία με το Νοσοκομείο και ομολογώ ότι βρήκαμε μία τεράστια συμπαράσταση, γιατί χρειάστηκε να επικοινωνήσουμε με ιατρούς, με προσωπικό και μας θεωρούν κι αυτοί τώρα συνεργούς στο έργο τους. Παραγγείλαμε 1000 στολές μιας χρήσης και κάποιες εκατοντάδες μάσκες πολύ μεγάλης ασφάλειας σε συνεννόηση με το Νοσοκομείο, γιατί υπάρχει ένα έλλειμμα και παραδίδονται αυτές τις ημέρες από τους Γιατρούς της Αγάπης. Τα λέω όλα αυτά, γιατί αυτή η εμπειρία, η τόσο επώδυνη, έφερε ένα αποτέλεσμα συνεργασίας, πολλοί προσέτρεξαν και θέλουν να προστρέξουν το Γηροκομείο, διότι προς στιγμήν θα μπορούσε να σκεφτεί κάποιος να σταματήσει την προσπάθεια. Όμως είπαμε, «όχι»…, δεν θα αφήσουμε την πανδημία να σταματήσει ένα τέτοιο έργο που το εμπνεύστηκε ένας άνθρωπος και το στηρίζουν τόσοι άνθρωποι και ορθοποδεί και πάλι, συνεχίζει εκεί στα Κανάλια και ήδη 20 και πλέον ηλικιωμένοι ξαναβρήκαν τον ρυθμό τους και ζουν σε ένα ασφαλές και οικογενειακό περιβάλλον.